

ществува една абсолютна разумна срѣда, съ която единицата, като разумно същество, трѣбва да бѣде свързана по кой и да е начинъ — съзнателенъ, самосъзнателенъ, подсъзнателенъ и свѣрхсъзнателенъ. Като разумни същества, като живи единици, същиятъ законъ се отнася и до васъ. Този законъ обхваща всички живи същества, отъ най-малкитѣ до най-големитѣ. Ако наблюдавате живота на бръмбаритѣ, ще видите, че бръмбарътъ не се движи само когато търси храна, но и извънъ този процесъ. Той слиза, качва се, върти се, прави особени движения, въ които има известна последователностъ, известна разумностъ. Дето има последователностъ, тамъ съществува известна разумностъ, независисимо отъ това, дали е въ самото същество, или вънъ отъ него. Това се дължи, именно, на скачването на живитѣ същества съ разумната срѣда. Каква е вашата опитностъ, запримѣрь, отъ скачването ви съ тази срѣда? Ще кажете, че вѣрвате въ Бога. — Какъ вѣрвате: отъ своя собствена опитностъ, или отъ това, какво другитѣ хора сж ви казали? Истинската вѣра почива на опитноститѣ на самия човѣкъ. Следователно, за човѣка е съществено онова, което иде отвътре, а не отвънъ. Има идеи, които човѣкъ трѣбва да възприеме отвънъ, но има идеи, които той непременно трѣбва да възприеме отвътре.

И тъй, единицата е първиятъ центъръ въ човѣшкия животъ. Тя представя неговитѣ вж-